

здобувати і розвивати знання, формування інформаційних і соціальних навичок. Воно сприяє та значно підвищує інтерес до занять, сприяє професійному зростанню та покращенню практичної підготовки.

Однією з форм активного навчання є групова робота. У статті розглядається її місце та роль у навчанні студентів, акцентується увага на необхідності її широкого застосування у вищій школі. Важливу роль групова робота відіграє у досягненні виховної функції навчання, яка проявляється у формуванні колективізму, моральних та гуманних якостей особистості. У процесі такої діяльності розвиваються самооцінка, самоповага, толерантність, самостійність, відповідальність, вміння дискутувати та відстоювати свою думку.

Ключові слова: активне навчання, групова робота, соціальні навички, взаємодія, практичне мислення, самостійність.

Анотація. Активные методы обучения побуждают учащихся к активной мыслительной и практической деятельности в процессе овладения учебным материалом. В качестве основных достоинств активных методов выступают высокая степень самостоятельности, инициативности, развитие социальных навыков, сформированность умения добывать знания и применять их на практике, развитие творческих способностей.

В активном обучении довольно широко распространены групповые формы работы. Цель этой статьи – обратить внимание педагогов высшей школы на более активное их использование в учебно-воспитательном процессе. Групповая работа является важной составляющей эффективного обучения. В группах студенты не только развивают социальные навыки, полезные в профессиональной сфере. Они получают интеллектуальное и творческое развитие, учатся думать практически, проявляя креативность, принимая самостоятельные решения в различных ситуациях.

Ключевые слова: активное обучение, групповая работа, социальные навыки, взаимодействие, инициативность, самостоятельность, критическое мышление.

Стаття надійшла до редакції 09.02.2018

А. М. Циплюк

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО СТВОРЕННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ

Анотація. У статті висвітлено теоретико-методичні аспекти підготовки майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища в закладі дошкільної освіти. Розкрито зміст понять

«здоров'язбережувальне середовище», «підготовка майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища в закладі дошкільної освіти». Окреслено важливість упровадження спеціальних педагогічних умов у процесі формування готовності майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища. Закцентовано увагу на комплексному застосуванні педагогічних умов, виокремлено етапи їх реалізації.

Ключові слова: здоров'я, здоров'язбережувальне середовище, майбутні вихователі, підготовка майбутніх вихователів, педагогічні умови.

Постановка проблеми. Життя і здоров'я – найбільші блага, даровані людині природою, беззаперечна цінність яких усвідомлюється, на жаль, лише з їх втратою. Україну, незважаючи на значний досвід пропаганди здорового способу життя, визнання здоров'я пріоритетним напрямом державної політики та одним із основних факторів національної безпеки, віднесено до країн зі старіючою нацією, де смертність переважає народжуваність, а тривалість життя населення є найнижчою, порівняно з іншими європейськими державами. Зважаючи на це, актуалізується потреба пошуку нових шляхів і підходів до розуміння проблеми здоров'язбереження, зокрема й дітей дошкільного віку, підготовки висококваліфікованих фахівців у галузі дошкільної освіти, вироблення у них стійкої мотивації, ціннісних орієнтацій, що стосується питання здоров'я, озброєння необхідними знаннями процесу здоров'язбереження дітей дошкільного віку.

Завдання збереження дитячого здоров'я, пошук нових моделей організації навчання в закладах дошкільної освіти, спрямованих на гармонізацію розвитку дитини, відображено в низці державних документів, зокрема Законах України «Про дошкільну освіту» (2001), «Про охорону дитинства» (2001), Базовому компоненті дошкільної освіти в Україні (2012), Національній доктрині розвитку освіти (2002), Державній національній програмі «Освіта. Україна ХХІ століття», Положенні про дошкільний навчальний заклад (2003), Указі Президента «Про національну стратегію з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація» (2016).

Аналіз останніх досліджень з проблеми. Конструктивними в контексті дослідження є роботи, де висвітлено професійну підготовкою фахівців у вищій школі (Н. Бугаєць, В. Гриньова, І. Зязюн, Л. Карпова, Л. Кондрашова, Р. Пріма та ін.). Дослідженню проблеми професійної підготовки фахівців щодо здоров'язбереження присвячено наукові праці О. Антонової, Н. Белікової, Н. Денисенко, Б. Долинського, В. Єфімової, М. Лук'янченка, Н. Поліщук, Л. Сущенко та ін. Наукове зацікавлення становлять різноаспектні дослідження, пов'язані зі створенням та організацією здоров'язбережувального (здоров'язорієнтованого) середовища в різних закладах освіти (О. Бельорін-Еррера, С. Дудко,

Н. Лісневська, Н. Левінець).

Однак зауважимо, що, питання підготовки майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища у закладі дошкільної освіти (ЗДО) залишилися поза увагою науковців.

Мета статті полягає у визначенні та теоретичному обґрунтуванні педагогічних умов підготовки майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища у ЗДО.

Виклад основного матеріалу дослідження. Підґрунтям досліджуваного нами питання є ідея про те, що піклування про власне і громадське здоров'я неможливе без знання того, чому це необхідно та як це робити. Чим ширша і ґрунтовніша освіта особистості в цілому, тим глибиннішим є уявлення про здоров'я. При цьому вихідним для нас положенням є комплекс знань, що передбачає: надання інформації, навчання методам і прийомам здоров'язбереження, а також виховання й усвідомлення пріоритету цінностей здоров'я як індивідуального, так і суспільного, що забезпечується можливостями здоров'язбережувального середовища не лише закладу дошкільної освіти, а й вищого закладу професійно-педагогічної підготовки фахівців дошкільної освіти. Це дозволяє реалізувати цілі щодо зміцнення здоров'я всіх суб'єктів освітнього процесу в закладі дошкільної освіти, а отже, спонукає до ґрунтового аналізу феномена «здоров'язбережувальне середовище».

Насамперед, відзначимо, що предметом нашого дослідження є здоров'язбережувальне середовище як невід'ємна складова освітнього середовища закладу дошкільної освіти, де взаємодіють педагогіко-вихователі та інші працівники дошкільного закладу, дошкільники та їх батьки, спрямовуючи всі зусилля на зміцнення здоров'я та розвиток суб'єктів освітнього процесу.

Відповідно до тверджень вітчизняних учених О. Богініч, Л. Левінець, Л. Лохвицької, Л. Сварковської та ін. термін «здоров'язбережувальне середовище» трактується як організація процесів життєдіяльності дітей дошкільного віку відповідно до закономірностей побудови навчального процесу, ефективності вибору засобів і методів виховного впливу на дітей з урахуванням їх потреб, інтересів, індивідуальних особливостей та потенціалу кожного вихованця [2, с. 26].

На нашу думку, під поняттям «здоров'язбережувальне середовище» слід розуміти як складне, багатовимірне і багатоаспектне явище, сутнісна характеристика якого зводиться до розуміння його як невід'ємної складової освітнього середовища ЗДО, де цілеспрямована, освітньо осмислена діяльність педагога-вихователя спрямована на формування здорової особистості дошкільника, розкриття його неповторної індивідуальності й творчого потенціалу.

Як відомо, процес створення здоров'язбережувального середовища досить складний, динамічний і суперечливий. Він не протікає спонтанно чи стихійно, щоб його створити, потрібна система спеціально

організованих педагогічних впливів, засобів, спрямованих на підвищення здоров'язбережувального потенціалу, а це вимагає неабиякої активізації професійно-педагогічної підготовки студентів – майбутніх вихователів.

Поняття «підготовка майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища в дошкільному навчальному закладі» трактується як спеціально організований, керований процес становлення та розвитку особистості майбутнього вихователя, цілеспрямованого набуття ним здоров'язбережувальної компетентності з метою здійснення професійно-педагогічної діяльності в просторі здоров'язбережувального середовища ЗДО.

Встановлено, що інтегративною ознакою підготовки майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища у ЗДО є сформована готовність до цієї діяльності як динамічна інтегративна особистісно-професійна якість, успішне формування якої залежить від забезпечення у вищому закладі освіти відповідних педагогічних умов.

Слід відзначити, що під терміном «педагогічні умови» Т. Андрущенко розуміє сукупність внутрішніх і зовнішніх чинників, які забезпечують ефективність і результативність дидактичного процесу в закладі вищої освіти [5].

Аналіз позицій низки дослідників [1; 3; 4; 5] щодо визначення поняття «педагогічні умови» дозволяє виокремити ряд, важливих для нашого розуміння цього феномена: 1) умови – важлива складова педагогічної системи (зокрема й цілісного педагогічного процесу); 2) педагогічні умови відображають сукупність можливостей освітнього (цілеспрямовано конструйовані заходи дії і взаємодії суб'єктів освіти: зміст, методи, прийоми і форми навчання і виховання, програмно-методичне забезпечення освітнього процесу) і матеріально-просторового (навчально-технічне устаткування, природно-просторове оточення освітнього закладу) середовища, що впливає позитивно або негативно на його функціонування 3) у структурі педагогічних умов наявні як внутрішні (забезпечують дію на розвиток особистісної сфери суб'єктів освітнього процесу), так і зовнішні (сприяють формуванню процесуальної складової системи) елементи; 4) реалізація спеціально підібраних педагогічних умов забезпечує розвиток і ефективність функціонування педагогічної системи загалом та системи підготовки майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища у ЗДО зокрема.

Таким чином, беручи до уваги наукові розвідки, де представлено аналіз поняття «педагогічні умови», є можливість охарактеризувати його як сукупність організаційно-педагогічних можливостей процесу навчання (комплекс форм, методів, прийомів, засобів, а також змісту навчання) та психолого-педагогічних заходів (підвищення рівня мотивації, пізнавального інтересу, ціннісних орієнтацій, віри у власні можливості тощо), спрямованих як на професійний, так і особистісний розвиток, становлення суб'єктів педагогічної системи, що в кінцевому результаті забезпечить успішне вирішення завдань підготовки майбутніх вихователів

до створення здоров'язбережувального середовища у ЗДО.

Зважаючи на вище окреслені нами визначення понять «педагогічні умови» та «підготовка майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища у ЗДО», виокремимо такі педагогічні умови:

1) актуалізація стимулювально-позитивного впливу на емоційно-ціннісно-мотиваційну сферу майбутніх вихователів (особистісно-мотиваційний компонент);

2) дидактико-методичне забезпечення підготовки майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища в дошкільному навчальному закладі (когнітивний компонент);

3) активізація рефлексивних комунікативних та організаційних умінь і навичок самостійної творчої здоров'язбережувальної діяльності майбутніх вихователів через упровадження інтерактивної взаємодії у форматі «викладач – студент – дошкільник» (процесуально-діяльнісний компонент).

Отже, представлені педагогічні умови, звичайно, не є взірцем, оскільки в реальному педагогічному процесі, як слушно зауважує Т. Андрющенко (ми поділяємо цю думку), перебувають у функціональному, хронологічному й логічному взаємозв'язку і взаємозалежності [1] та комплексно впливають на становлення професіонала-вихователя.

Реалізація виокремлених педагогічних умов у реальному процесі навчання здійснюється комплексно на мотиваційно-орієнтаційному, пізнавально-збагачувальному та творчо-технологічному етапах.

Мотиваційно-орієнтаційний етап мав на меті поступове «занурення» студента в атмосферу, сприятливу для формування позитивних переживань, що пов'язані з пізнавальною діяльністю, її змістом, формами, методами та сприяють реалізації першої педагогічної умови; активізацію мотиваційної сфери майбутніх вихователів з метою зміцнення і збереження здоров'я; формування ціннісних орієнтацій щодо власного здоров'я та здоров'я майбутніх вихованців, професійної спрямованості особистості майбутнього педагога-вихователя, яку розглядаємо як сукупність усвідомлених, стійких мотивів і прагнень до здійснення здоров'язбережувальної педагогічної діяльності та вважаємо суттєвим стимулом і головним чинником до професійного зростання і самовдосконалення фахівця дошкільної освіти.

У дослідженні нами було зроблено спробу досягнути вищезначених завдань, насамперед на емоційно-почуттєву сферу майбутніх педагогів, намагаючись викликати в них глибокі позитивні переживання стосовно пізнавальної діяльності здоров'язбережувального характеру, оскільки, як зауважують науковці Л. Дихан, В. Козлов, Є. Пир'єв, саме емоції, а не потреби, як традиційно стверджувалося, «створюють» мотивацію, яка є своєрідним фільтром, крізь який

пропускаються усі сигнали, які отримує людина ззовні.

Ми намагалися зацікавлювали майбутніх вихователів проблемами здоров'язбереження, використовуючи при цьому інформаційні джерела, зокрема інтернет-ресурси, активними користувачами яких є сучасні студенти. Для виконання завдання студенти об'єднувалися у кілька мікрогруп та отримали завдання: зробити добірку сайтів, де висвітлюються проблеми здоров'я, здорового способу життя. При цьому основна увага зверталася на вміння аналізувати інформацію, обирати достовірну та об'єктивну. У результаті відбулася жвава дискусія, особливою умовою якої було висвітлення своєї думки у невимушеній атмосфері, вміння працювати в команді, тобто досягати синергії.

На пізнавально-збагачувальному етапі (поглиблення, систематизація, узагальнення знань) було реалізовано другу педагогічну умову. Це відбувалося в ході викладання спеціально розробленого спецкурсу «Здоров'язбережувальне середовище як чинник формування здорового способу життя дітей дошкільного віку». Його основна мета – ознайомити студентів із теоретико-методичними засадами проблеми здоров'язбереження, здоров'язбережувального середовища як виключно важливого чинника формування здорового способу життя дітей дошкільного віку. Завдання спецкурсу: ознайомити майбутніх вихователів із психолого-педагогічною сутністю феномена «здоров'я»; дослідити його співвіднесеність із поняттями «здоров'язбереження», «здоров'язбережувальне середовище», «здоровий спосіб життя»; виокремити провідні якості особистості педагога, необхідні для здійснення успішної здоров'язбережувальної діяльності у ЗДО.

Оскільки відведеного на спецкурс часу було недостатньо, з метою більш ґрунтовного розгляду питань здоров'язбереження й здоров'язбережувального середовища на пізнавально-збагачувальному етапі було посилено інформаційне наповнення деяких дисциплін.

Так, під час викладання дисципліни «Педагогіка дошкільна» було визначено, ясовувався вплив дидактогеній на здоров'я дітей дошкільного віку, значення позитивного психологічного клімату в забезпеченні освітнього процесу в ЗДО; розкривалися причини погіршення здоров'я дітей у зв'язку із застосуванням нерационально організованих форм їх життєдіяльності; розглядалася методика організації занять зі спрямуванням на здоров'язбереження.

Реалізація третьої педагогічної умови відбувалася на творчотехнологічному етапі завдяки стимулюванню процесу забезпечення підготовки майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища у ЗДО як чинника формування здорового способу життя дошкільників шляхом наповнення змісту педагогічного процесу ВНЗ здоров'язбережувальними інтерактивними формами і методами взаємодії.

Формами навчання визначено: лекції, семінарські та практичні заняття, самостійну й індивідуальну роботу, інтерактивні й консультаційні

заняття, педагогічну практику. До методів віднесено: інтерактивне заняття «Здоров'я – найбільше благо»; ділову гру «Педагогічний ринг»; тренінгове заняття «Я – успішний педагог»; майстер-класи з використанням здоров'язбережувальних технологій «Психогімнастика», «Імунна гімнастика», «Дихальна гімнастика», «Мудри», «Ароматерапія», «Фітотерапія», «Арт-терапія (пісочна терапія, кольоротерапія, музикотерапія, ізотерапія)», «Сміхотерапія» тощо. Основними засобами визначено: навчальні посібники, робочі навчальні програми, робочі зошити для педагогічної практики, тестові завдання, мультимедійний супровід, інтернет-ресурси.

Крім того, студентам було запропоновано виконати творчі завдання у формі: есе «Взаємозв'язок здоров'я та професійного становлення фахівця у галузі дошкільної освіти»; педагогічних роздумів «У чому полягає розвивальна спрямованість здоров'язбережувального середовища освітнього закладу», «Чи залежить від вихователя здоровий розвиток дошкільника?», «Дитина у глобалізованому суспільстві. Вплив цивілізації на здоров'я дітей дошкільного віку: за і проти».

У процесі фахової підготовки майбутніх педагогів, зокрема до створення здоров'язбережувального середовища у закладі дошкільної освіти, неабияке значення відведено педагогічній практиці спрямованій на практичне засвоєння студентами здоров'язбережувальної діяльності, формування готовності до створення в дитячому садку здоров'язбережувального середовища.

Для вдосконалення власних умінь здоров'язбережувальної діяльності студентам було запропоновано такі завдання: заповнити щоденник педагогічної практики та зошит спостережень, у якому представлено аналіз різноманітних режимних моментів організації життєдіяльності дітей дошкільного віку, відображено діяльність щодо збереження і зміцнення здоров'я дошкільників, зафіксовано наявні помилки та причини їх виникнення; скласти конспекти занять з формування основ здорового способу життя дітей дошкільного віку, провести їх; скласти портфолію ідеального вихователя; записати інтерв'ю «Особливості роботи сучасного вихователя» з метою вивчення педагогічного досвіду тощо.

Зауважимо, що перед кожним таким заняттям студентам обов'язково надавалась консультація педагога-методиста із закладу вищої освіти, а після його проведення здійснювався аналіз та самоаналіз виконаної роботи.

Висновки і перспективи подальших розвідок. Головне завдання сучасного суспільства – створення такої освітньої системи, яка б не лише виховувала освічену людину, а й сприяла формуванню, збереженню та зміцненню її здоров'я. Цьому, на нашу думку, сприятиме організація відповідного середовища в закладах освіти, зокрема й дошкільної, що можливо лише за участі компетентних педагогів, фахівців-професіоналів, в

яких сформована готовність до створення здоров'язбережувального середовища.

Означене дослідження не вичерпує всіх аспектів окресленої проблеми. Перспективу подальших наукових розвідок убачаємо в аналізі педагогічних засад професійного самовдосконалення та неперервного професійного розвитку майбутніх вихователів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Андришченко Т. К. Педагогічні умови формування здоров'язбережувальної компетентності в дітей дошкільного віку / Тетяна Костянтинівна Андришченко // Освіта регіону. – К.: Університет «Україна». – 2013. – № 2(32). – С. 211–215.
2. Богініч О. Л., Левінець Н. В., Лохвицька Л. В., Сварковська Л. А. Фізичне виховання, основи здоров'я та безпеки життєдіяльності дітей старшого дошкільного віку. Навчально-методичний посібник / О. Л. Богініч, Н. В. Лохвицька, Л. А. Сварковська. – Київ «Генеза» – 2013 – 123 с.
3. Бойцун О. Б. Технологія підготовки студентів коледжу технічного профілю до застосування інформаційних технологій у професійній діяльності: автореф. дис... канд. пед. наук: 13.00.04 / О. Б. Бойцун; Вінниц. держ. пед. ун-т ім. М.Коцюбинського. – Вінниця, 2009. – 20 с.
4. Бугаєць Н. А. Професійно-педагогічна підготовка майбутніх учителів до роботи з сім'єю учня: Автореферат дис. канд. пед. наук: 13.00.04 (теорія і методика професійної освіти). Харківський педуніверситет ім. Г. Сковороди / Н. А. Бугаєць. – Харків, 2002. – 18 с.
5. Манько В. М. Дидактичні умови формування у студентів професійно- пізнавального інтересу до спеціальних дисциплін / В. М. Манько // Соціалізація особистості: зб. наук. пр. Національного педагогічного університету ім. М. Драгоманова. – К.: Логос, 2000. – Вип. 2. – С. 153–161, 153–161.

REFERENCES TRANSLATED AND TRANSLITERATED:

1. Andriushchenko T. K. Pedahohichni umovy formuvannia zdorov'iazberezhuvalnoi kompetentnosti v ditei doshkilnoho viku [Pedagogical Conditions of Forming Preschool Child's Health Preserving Competency]/ Tetiana Kostiantynivna Andriushchenko // Osvita rehionu. – K.: Universytet "Ukraine". – 2013. – № 2(32). – S. 211–215. (in Ukrainian).
2. Bohinich O. L., Levinets N. V., Lohvytska L. V., Svarkovska L. A. Fizychne vykhovannia, osnovy zdorovia ta bezpeky zhyttiediialnosti ditei starshoho doshkilnoho viku. Navchalno-metodychnyi posibnyk [Physical Education, Bases of Health and Safety of Life of Children of

- the Senior Preschool Age] / O. L. Bohinich, N. V. Lokhvytska, L. A. Svarkovska. – Kyiv «Henez» – 2013 – 123 s. (in Ukrainian).
3. Boitsun O. B. Tekhnolohiia pidhotovky studentiv koledzhu tekhnichnoho profilu do zastosuvannia informatsiynykh tekhnolohii u profesiinii diialnosti: avtoref. dys... kand. ped. nauk: 13.00.04 [Technology of Training College Students Technical Profile to the Application of Information Technology in Professional Activities: Author. dis ... cand. ped sciences: 13.00.04] / O. B. Boitsun; Vinnyts. derzh. ped. un-t im. M. Kotsiubynskoho. – Vinnytsia, 2009. – 20 s. (in Ukrainian).
 4. Buhaiets N. A. Profesiino-pedahohichna pidhotovka maibutnikh uchyteliv do roboty z sim'ieiu uchnia: Avtoreferat dys. kand. ped. nauk: 13.00.04 (teoriia i metodyka profesiinnoi osvity) [Professional-pedagogical Training of Future Teachers for Work with a Pupil's Family: Abstract author's dissertation. cand. ped sciences: 13.00.04 (theory and methodology of professional education).]. Kharkivskiy peduniversytet im. H. Skovorody / N. A. Buhaiets. – Kharkiv, 2002. – 18 s. (in Ukrainian).
 5. Manko V. M. Dydaktychni umovy formuvannia u studentiv profesiino-piznavalnoho interesu do spetsialnykh dystsyplin [Didactic Conditions of Formation of Students of Professional-Cognitive Interest in Special Disciplines] / V. M. Manko // Sotsializatsiia osobystosti: zb. nauk. pr. Natsionalnoho pedahohichnoho universytetu im. M. Drahomanova. – K.: Lohos, 2000. – Vyp. 2. – S. 153–161, 153–161. (in Ukrainian).

Аннотация. В статье освещаются теоретико-методические аспекты подготовки будущих воспитателей к созданию здоровьесберегающей среды в дошкольном образовательном учреждении. Раскрывается смысловая сущность понятий «здоровьесберегающая среда», «подготовка будущих воспитателей». Подчеркивается важность внедрения специальных педагогических условий в процесс формирования готовности будущих воспитателей к созданию здоровьесберегающей среды в дошкольном образовательном учреждении. Акцентируется внимание на комплексном применении педагогических условий путем выделения этапов их реализации.

Ключевые слова: здоровье, здоровьесберегающая среда, будущие воспитатели, подготовка будущих воспитателей, педагогические условия.

Abstract. The article deals with the results of theoretical and experimental research on training future preschool teachers for creating a health preserving environment in preschool institutions, namely, the essence and the structure of such phenomenon as readiness of future preschool teachers for creating a health preserving environment in preschool institutions. Such basic concepts as health preserving environment, future preschool teachers' training

for creating a health preserving environment in preschool institutions has been specified. Certain levels of future preschool teachers' readiness for creating a health preserving environment in preschool institutions has been characterized. The effectiveness of pedagogical conditions of future preschool teachers' training for creating a health preserving environment in preschool institutions has been justified and experimentally proved. The stages of future preschool teachers' training for creating a health preserving environment in preschool institutions have been highlighted. It is marked that pedagogical practice is one of the extremely important stage of future preschool teachers' training for creating a health preserving environment in preschool institutions.

Key words: health, health preserving environment, future preschool teachers, training future preschool teachers, pedagogical conditions.

Стття надійшла до редакції 06.03.2018

К. Й. Щербакова

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВИКЛАДАЧА МЕТОДИК ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Анотація. У статті охарактеризовано професіоналізм викладача методик дошкільної освіти як найпотужніший чинник соціокультурного, духовного, інтелектуального розвитку педагогічної інтелігенції, яка працює у закладах вищої освіти. Аналіз наукових досліджень і педагогічної практики свідчать, що однією з рушійних сил професійної підготовки майбутнього викладача є зростання його компетентнісного і творчого потенціалу, що досягається швидкою модифікацією навчального матеріалу, опануванням його на суб'єкт-суб'єктній основі. Доведено, що організація різних форм та видів навчальних занять у вищій школі спирається на акмеологічний, компетентнісний, діяльнісний, теоретико-методичний та контекстний підходи.

Ключові слова: професійна підготовка, викладання методик, андрагогічна модель навчання.

Постановка проблеми. Порівняльний аналіз даних педагогічної науки й результатів масової педагогічної практики свідчить про деякі суперечності в організації освітньої діяльності фахівців, а саме: теорія доводить результативність освітніх концепцій, однак масова практика навіть не намагається їх перетворити в реальну діяльність; прогресивний педагогічний досвід педагогів-новаторів не завжди теоретично обгрунтовується до рівня педагогічної технології, яка дає стійкий позитивний, заздалегідь передбачений освітній результат. Шлях подолання означених протиріч залежить від якості професійної підготовки майбутніх викладачів, зокрема і дошкільної освіти, ще в процесі навчання їх у закладі